

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010003
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8416010003.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.03.2017 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. G. proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2016 zo dňa 25.04.2016.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2016 zo dňa 25.04.2016 bol obžalovaný P. G. uznaný vinným v bode 1/ tohto rozsudku z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona a v bode 2/ rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/

ako zákonný rodič maloletého K. H., nar. XX. X. XXXX žiaka Základnej školy s materskou školou Rakúsy č. 81, okres Kežmarok, si voči nemu zanedbával svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že počas školského roka 2014/2015, v dobe od 9. 3.2014 do 30. 6. 2015 umožnil maloletému K.H., nar. XX. X. XXXX bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškať 124 vyučovacích hodín, pričom na viaceré upozornenia školy nereagoval a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojho syna do školy sa nestaral,

2/

najneskôr v priebehu dňa 9. 7. 2015 bez vážneho dôvodu nenastúpil v Ústave na výkon väzby v Prešove výkon trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn.: 7T 224/2014 zo dňa 25.9.2015, napriek tomu, že bol o tejto lehote stanovenej Okresným súdom Kežmarok upovedomený výzvou Okresného súdu Kežmarok zo dňa 19. 6. 2015, ktorá mu bola doručená dňa 3. 7. 2015 na adresu jeho trvalého bydliska v obci X., okres D.,

za čo mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4 a § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení proti výroku o treste, ktorý bližšie neodôvodnil.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti

ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade preskúmaval postup konajúceho súdu predchádzajúci napadnutému rozsudku a zistil, že konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za účasti obžalovaného, ktorý mal možnosť predniesť argumenty o svojej nevine, mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov, ako aj predniesť záverečnú reč a posledné slovo. V konaní bol zastúpený obhajcom, prostredníctvom ktorého mohol obžalovaný uplatňovať svoje práva, preto porušenie práva na obhajobu nezistil.

Odvolanie obžalovaného bolo obmedzené iba na výrok o treste, preto výrok o vine nebol preskúmaný. Okrem toho je potrebné k výroku o vine uviesť i to, že obžalovaný vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutkov, pričom po predpísanom postupe podľa § 257 Tr. poriadku bolo vyhlásenie obžalovaného o vine prijaté.

Obžalovaný L. G. bol tak uznaný vinným zo spáchania dvoch skutkov, ktorých vyššie uvedená právna kvalifikácia zodpovedá zákonu.

Následne odvolací súd pristúpil k preskúmaniu výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 8 mesiacov. Konajúci súd ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a svoje konanie oľutoval. Skutočnosť, že obžalovaný nepoprel spáchanie skutkov, sa v zmysle § 257 ods. 4 Tr. poriadku hodnotí ako priznanie obžalovaného k spáchaniu skutku, pričom obžalovaný v rámci konania prezentoval ľútosť nad spáchaním skutkov, preto priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je v súlade so zákonom. Konajúci súd zistil, že obžalovanému priťažovali dve okolnosti, a to, že spáchal viac trestných činov, čo zodpovedá priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zákona a že pred spáchaním prerokovaných trestných činov už bol odsúdený za iné úmyselné trestné činy podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, čo zodpovedá zisteniam plynúcim z odpisu registra trestov, podľa ktorého bol obžalovaný už aj pre prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia dvakrát odsúdený. S uvedeným záverom o pričítaní priťažujúcich okolností sa stotožnil aj odvolací súd.

Konajúci súd aplikoval pri ukladaní trestu aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona, keďže trest ukladal za dva trestné činy, čo je v súlade so zákonom.

Prečiny, z ktorých bol obžalovaný L. G. uznaný vinným, sú rovnako trestné, čo vyplýva z ustanovených sankcií za žalované prečiny. Tak za prečin podľa § 211 ods. 1, ako aj za prečin podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona možno ich páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Preto pokiaľ konajúci súd ukladal obžalovanému trest podľa § 211 Tr. zákona, ukladal ho v súlade so zásadou uvedenou v § 41 ods. 1 Tr. zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery konajúci súd prihliadal nielen na účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, ale aj na zásady uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona, teda prihliadal na prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností, na spôsob spáchania činov, ich následky, zavinenie, pohnútky, ako aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

Pri prevahe priťažujúcich okolností konajúci súd upravoval trestnú sadzbu v zmysle ustan. § 38 ods. 4 Tr. zákona, pričom po jej úprave podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona sa zvýšila dolná hranica trestnej sadzby na 8 mesiacov a jej horná hranica naďalej ostala 2 roky. V rámci takto upravenej trestnej sadzby konajúci súd ukladal trest.

Určenie druhu trestu odňatia slobody za spáchanie prečinov, ktorých závažnosť je nižšia, zodpovedá hodnoteniu osoby obžalovaného a možnostiam jeho nápravy. Ako je to už vyššie konštatované, obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, v jednom prípade má odsúdenie zahladené, pričom od roku 2013 obžalovaný bol trikrát odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody nielen za majetkovú trestnú činnosť, ale aj za recidívu páchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Z uvedeného teda plynie, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a to aj napriek výkonom trestov, preto uložený druh trestu odňatia slobody zodpovedá zákonu. Možnosti nápravy obžalovaného, ktorý už bol päťkrát vo výkone trestu odňatia slobody, z toho v jednom prípade bol podmienčne prepustený z výkonu trestu a to vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 21T/48/2011, sú práve z dôvodu

recidívy uňho podstatne nižšie. Vychádzajúc z týchto záverov odvolací súd uzavrel, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov je trestom neprimeraným, pretože je miernym a nezodpovedá vyslovenému hodnoteniu osoby obžalovaného a možnostiam jeho nápravy. Ak obžalovaný už bol dvakrát odsúdený aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia práve z dôvodu, že nenastúpil výkon trestu bez vážnych dôvodov, pričom za taký prečin mu bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/224/2014 zo dňa 25.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/13/2015 zo dňa 13.05.2015 uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, pri ukladaní trestu v prerokúvanej veci za dva prečiny mal byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody prísnejší úhrnný trest. Vzhľadom však na skutočnosť, že odvolanie bolo podané iba v prospech obžalovaného, odvolací súd toto pochybenie konajúceho súdu nemohol napraviť.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia a z nich plynúce úvahy odvolací súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a keďže nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného, toto odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.